

רחל המרחלת מדווחת על

פרנקי השוב

מונה הקוף ופרדריקה כחולת-העיניים התייבשו משני צדיו. הוא לא הרגיש נוח. הוא ביקש שיביאו לו טלפון חדש. הביאו לו טלפון חדש, וברינר החליט לקחת את העניינים בידיים. הוא צילצל אל הגנגסטר של פראנק סינטרה. יש לו גנגסטר פרטי. הגנגסטר בא, וברינר אמר לו שיוציא משם את פרדריקה. הגנגסטר ניגש אל פרדריקה ואמר לה: "בוואי, אני רוצה לדבר איתך".

פרדריקה ענתה: "תיכף, אני אגמור את השתייה".

דבר כזה? אז הוא אמר: "טוב, בסדר, תדברי".

הם התחילו לדבר, והוא אמר לפרדריקה: "יש לך עיניים כחולות נורא יפות". אבל לפרדריקה יש עיניים שחורות נורא יפות, אז היא שאלה אותו: "מה, אתה לא רואה בכלל, או שאתה לא רואה צבעים?".

ברינר עשה סימן לרווי, שתעשה סימן לפרדריקה, שלא תרגיזי את סינטרה, כי הוא יכול לשבור לה משהו. פרדריקה לא הבחינה בסכנה, והמשיכה להרגיז אותו.

הוא התרגז נורא. קם, ניגש לטלפון, ואמר למרכזנית: "תני לי בבקשה את גר מניה. אני רוצה לדבר עם מר קרופ, זה שמיצד גשק". המרכזנית אמרה לו שהוא אפשר עכשיו לדבר עם גרמניה, או הוא אמר לה תודה, סגר את הטלפון, וזרק אותו בכוח על הריצפה של המלון. הטלפון התרסק. מישהו רצה להרים אותו, אבל פרנק אמר: "לא חשוב, אני כבר לא צריך אותו".

ישראל הפכה בזמן האחרון לשדה גדול של גרוטאות. הכל נשבר כאן ומוצא מכלל שימוש. נשברים רצופים, גולגלות, שיניים, לבבות, מצלמות, קרחות, ראשים, שומרי ראשים, חסרי ראשים, דלפונים, טלפונים, רהיטים. הכל זה קורה בעזרתם האדיבה של פראנק סינטרה ויול ברינר. עד ליום השישי האחרון הם שברו כל מה שנודמן לידם. ביום השישי האחרון הזדמנה להם פרדריקה סגל, מלכת מסיבות הלילה. הם לא יכלו לשבור אותה לגמרי, כי היא היתה מוגנת בעזרת פיארה נוכרית על הראש, זכוכית-מגע על העיניים, נשמה שופעת, שכיסתה את הלב ובלטה מבעד למחשוף העמוק של שמלת-השיפון הירוקה שלבשה.

פרדריקה היא יושבת-הראש של איגוד הנשים הציוניות למען שחקנים זרים. היא טיפלה בדניאל גילין כשהוא היה כאן, דאגה לו במשך שלושה ימים רצופים. "אפילו בעלי, שהוא אדם מתקדם וחופשי", היא מספרת, "כעס עלי שנעדרתי מהבית לכל כך הרבה זמן".

מונה זילברשטיין פראנקי אמר לה: תחכי

חרי שחוא גמר את הטלפון, הוא התחיל להזמין פטיפון. הוא צילצל לבעל-המלון וביקש שיביאו לו מיד פטיפון. אמרו לו שאין. הוא אמר שזה לא מעניין אותו. שיחפשו.

חיפשו במלון. חיפשו בכל החדרים. חיפשו בכל הדירות הסמוכות למלון שרתון, ובכל הדירות שבסביבת רחוב הירקון. בסוף, לאחר חצי-שעה, מצאו באחת הדירות פטיפון. לקחו אותו והביאו אותו לחדר של פרנק סינטרה.

פרנק לקח את הפטיפון. אמר תודה רבה והשליך אותו דרך החלון. הוא לא אהב לחכות למשהו חצי שעה. בכלל הוא לא אהב מוסיקה.

הפטיפון עוד לא הספיק להתרסק, וקול

הוא טיפלה בגיק ברל כשהוא היה כאן, ועכשיו היא ניסתה לטפל בפראנק סינטרה, אבל לפראנק סינטרה יש חסכיים. הוא לא אוהב שמתייחסים אליו כמו לאדיפוס. הוא שונא שמטפלים בו. "היו לי כבר הרבה משוגעים", היא מספרת, "אבל מתוסי בך כזה עוד לא ראיתי".

עד עכשיו היה המרכז של החברה הישראלית ביואט. המרכז של יואט היתה פרדריקה סגל. עכשיו עברו שני המרכזים הללו, למועדון מרדב הקסמים.

יום השישי באה פרדריקה לבקר את מרדב הקסמים. לפרדריקה היתה, כא-מור, פיארה נוכרית בלונדינית, עיניים שחורות מבפנים וכחולות מבחוץ, והרבה שי

סינטרה

לא אוהב נשים כאלה

פרדריקה: "לאן את הולכת? מה קורה פה?".

פרדריקה ענתה לה: "אני חושבת שהאיש הזה לא כל-כך נורמלי".

ג'וסלין והגנגסטר עלו למעלה, ופרדריקה עלתה אחריהם. כשהם הגיעו לפתח, ביקשה פרדריקה את ג'וסלין שתגיד לרווי שתתערב. כי לרווי יש קשרים טובים עם יול ברינר, ויול ברינר יכול להגיד איזה מילה טובה לפראנק סינטרה, ואז אולי פראנק יסכים להכניס אותה בחזרה. אבל רווי לא הסכימה להשתדל למענה. אז פרדריקה אמרה לג'וסלין: "אם הם לא רוצים להכניס אותי, אז אל תיכניסי גם את". אבל ג'וסלין היתה מוכרחה להיכנס, כי רווי היתה צריכה לצלם אותה עם פרנק סינטרה, כדי לעשות לה פירסומת. היא נכנסה ופרדריקה הלכה הביתה.

אחרי כמה רגעים שאל פראנק סינטרה: "איפה הבלונדינית?" אמרו לו שהבלונדינית הלכה הביתה. הוא צעק: "להביא אותה מיד בחזרה! תחזירו אותה מהר הנה!". יול ברינר ליטף לו את הפיאה הנוכרית שלו, ואמר לו שהיא הרגישה לא טוב והלכה הביתה, ושמתח יביאו לו בלונדינית חדשה. אז הוא אמר: "טוב" ונרגע.

פרדריקה, בכל אופן, לא תחזור לשם לעולם: "עד עכשיו יש לי סיוטים בלילות. אני מפהדת שהוא ישלח אלי את הגנגסטרים שלו. כשבאתי הביתה, לא הפסקתי לצחוק. רק אחרי שעה הצליח דוב, בעלי, להוציא ממני את כל הסיפור. כבר ראיתי הרבה דברים בחיי, אבל בדרגה כזאת של איגפג טיליות עוד לא פגשתי".

אבל פרדריקה לא ידעה את הסוף. כי בסוף התרגז פראנק עוד יותר. כי רווי וג'וסלין, שהן חברות נורא-נורא טובות, שכחו באמצע כי סינטרה קיים, והתרכזו זו בנו. וסינטרה בהחלט אינו רגיל להיות בחברת נשים השוכחות את קיומו.

הגנגסטר אמר: "לא תיכף, אני רוצה לדבר איתך עכשיו".

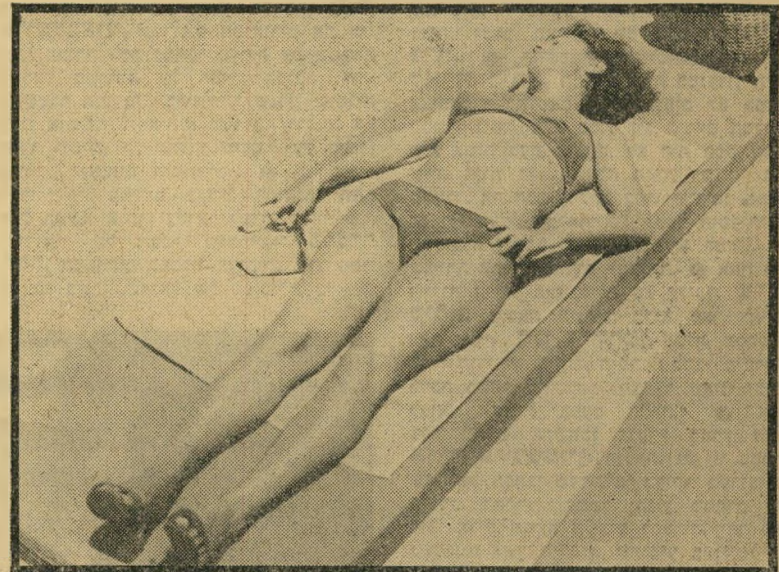
פרדריקה אמרה: "או קיי, ויצאה איתו. כשהם הגיעו החוצה, הוא דחף אותה, סגר מאחוריה את הדלת ואמר לה: "גברת, עכשיו את הולכת הביתה".

היא צחקה ואמרה: "מה זאת אומרת, הולכת הביתה?".

הוא ענה: "פשוט, את הולכת הביתה". הם נכנסו למעלית. הגנגסטר לחץ על הכפתור המוריד את המעלית למטה, ופרדריקה לחצה על הכפתור המעלה את המעלית למעלה. המעלית נשארה במקום.

הגנגסטר אמר: "אני חושב שאת לא מבינה מה שאני אומר לך. אני אומר לך שעכשיו את הולכת הביתה".

המעלית ירדה למטה. הם יצאו ממנה ופגשו את ג'וסלין ג'וסטייה, שעמדה לעלות למעלה לאחר ההופעה. ג'וסלין שאלה את

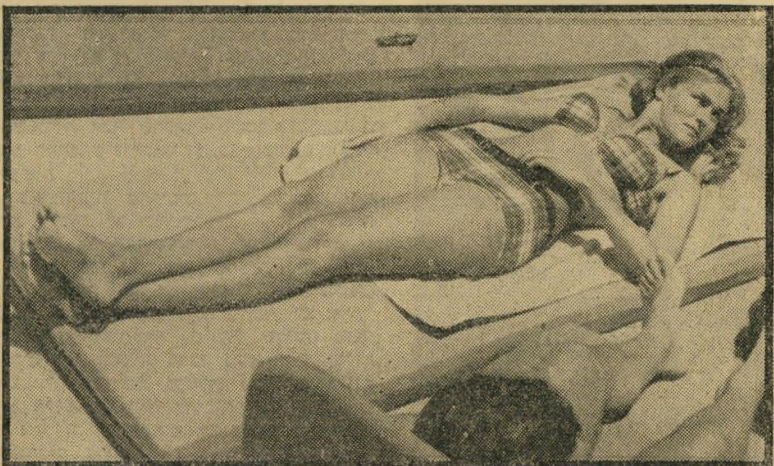

פרדריקה סגל

הגנגסטר אמר: לכו

דפיקה נשמע בדלת. פרנק הסתכל אל הדלת בשנאה, ואמר: "אני הולך לשכור את פרדריקה השנייה למי שדופק עכשיו בדלת". פרדריקה קמה ואמרה: "אנחנו הולכים לתת מכות". הוא שאל אותה: "מה פתאום אנחנו?". היא ענתה: "גם הקיסר פרנק יוזף דיבר בלשון רבים". פרנק העביר את מבטיה השנאה שלו מהדלת אל פרדריקה, הסמיק מעט, וצעק עליה: "מי זה פראנק יוזף?".

דלת נפתחה לרחוה. מונה זילבר (שטיין, סגנית יו"ר איגוד הנשים הציוניות למען שחקנים, נכנסה בעדה. פרנק צעק עליה: "את לא רוצה לחתוך את השערות המחורבנות האלה?". פרדריקה שא לה אותו מה הוא רוצה ממנה, והוא ענה: "היא נראית כמו קוף!".

ג'וסלין ג'וסטייה היא אמרה: לאו